

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123011259
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123011259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. marca 2024 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno sp. zn. 9T/23/2023 zo dňa 29. januára 2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno sp. zn. 9T/23/2023 zo dňa 29. 01. 2024 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

odsudzuje

obžalovanú A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, C.,

podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno sp. zn. 9T/23/2023 zo dňa 29. 01. 2024 bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 12.00 h dňa 13. 09. 2023 si neoprávnene kúpila a následne v C., E. D. B. XXXX/XX, F. C. B. XX na 7. podlaží, pri sebe neoprávnene prechovávala plastové vrecko s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,715 g, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 78,8 % hmotnostných (563 mg absolútneho metamfetamínu) čo predstavuje najmenej 14 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, papierovú skladačku s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,159 g, s

priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 45,6 % hmotnostných (73 mg absolútneho metamfetamínu) čo zodpovedá najmenej 2 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a dekoratívnu sklenenú fľaštičku s objemom 1,5 ml s korkovým uzáverom s očkom s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,191 g, s prítomnosťou dimetylsulfónu a prímеси metamfetamínu, s obsahom metamfetamínu 3 % hmotnostných (6 mg absolútneho metamfetamínu) čo zodpovedá najmenej 1 bežnej jednotlivej dávke drogy, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, v celkovej hodnote 53,25 Eur, ktoré dobrovoľne vydala v rámci osobnej prehliadky dňa 13. 09. 2023, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bola obžalovaná odsúdená podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie intervenujúci prokurátor, a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil v podstate tým, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu a jednak aj voči ďalším občanom – potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Pri určovaní druhu a výmery trestu je potrebné prihliadať okrem skutkových okolností prípadu aj na osobu páchatela. Je dôležité skúmať možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska jeho budúceho správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Ďalej poukázal na § 34 Trestného zákona a tiež § 39 Trestného zákona, pričom podľa ustálenej súdnej praxe možno za okolnosti prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona považovať skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov obdobných trestných činov. Už zo samotného názvu ustanovenia § 39 Trestného zákona a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa toto ustanovenie nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Takáto výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny, a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. V posudzovanej trestnej veci však existujú dôvodné pochybnosti, či okresný súd takýmto spôsobom postupoval, pričom tieto pochybnosti možno vyjadriť tak vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ale najmä vo vzťahu k pomerom obžalovanej, pričom poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku a uzavrel, že takéto hodnotenie skutkových okolností a pomerov obžalovanej považuje za odporujúce zásadám ukladania trestu v kontexte aplikácie zmierňovacieho ustanovenia § 39 Trestného zákona a tým aj za prekážku zákonnosti uloženého trestu. V ďalšej časti odvolania uviedol, že pomery páchatela ako jedna z materiálnych podmienok pri mimoriadnom znížení trestu sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Jedná sa o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Za pomery páchatela odôvodňujúce postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatela, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatela od jeho zárobku, stav zníženej pričetnosti páchatela, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatela o väčší počet osôb na neho odkázaných a podobne. V posudzovanom prípade je toho názoru, že na strane obžalovanej neexistuje taká okolnosť, ktorú by bolo možné posudzovať ako pomery takého charakteru, z ktorých by bolo zjavné, že uložený trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby, čo i len na jej dolnej hranici, by obžalovaná pociťovala podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Záverom uviedol, že takto uloženým trestom nebude naplnená represívna zložka trestu, t. j. účinne znemožniť obžalovanej na minimálne určitý čas, uložením primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody, naďalej páchať trestnú činnosť. Práve uložením

trestu spojeného s jeho nepodmienečným výkonom v primeranej výmere by bol naplnený aj ďalší účel trestu, tzv. individuálna prevencia. Uloženie nepodmienečného trestu na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 5 Trestného zákona by účinnejšie výchovne pôsobilo na páchatela a existuje z jeho pohľadu obava, že trest, aký bol obžalovanej uložený, ju môže negatívne povzbudiť do budúcnosti pri páchaní ďalšej trestnej činnosti. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej uloží trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podala priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie aj obžalovaná, a to proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že na hlavnom pojednávaní dňa 29. 01. 2024 napriek písomnému návrhu jej obhajcu na zmenu právnej kvalifikácie, s ktorým sa súd nestotožnil, vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, preto do výroku o vine odvolanie nepodala. Podľa jej názoru však s poukazom na vykonané dôkazy s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a jej osobu, jej pomery ako aj možnosť nápravy, uložený trest je pre ňu trestom drakonickým, neprimerane prísny, ergo nespravodlivým. Ako vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku, súd pri ukladaní trestu hodnotil množstvo návykovej látky a jej hodnotu, ktorú dobrovoľne pri osobnej prehliadke vydala OČTK, pričom zobral do úvahy aj skutočnosť, že v priebehu celého konania nebolo preukázané, že by používala vyššie uvedené návykové látky inak ako pre vlastnú spotrebu. Plne sa stotožnila v danej súvislosti aj s názorom konajúceho súdu, že je potrebné zohľadniť taktiež prebiehajúce legislatívne konanie ohľadom vládneho návrhu zákona, kde podľa novely Trestného zákona schválenej v NR SR dňa 08. 02. 2024, by jej v prípade konania za účinnosti novely Trestného zákona hrozil trest odňatia slobody v základnej výmere 6 mesiacov až 3 roky. V tejto súvislosti odcitovala niektoré ustanovenia z dôvodovej správy tejto novely, pričom schválený návrh novely zákona čiastočne reaguje na dlhodobú požiadavku odbornej obce upraviť trestné sadzby, ktoré sa v niektorých prípadoch vymykajú európskym štandardom. Schválená novela preto prináša čiastočné korekcie v rozpätíach trestných sadzieb aj drogových trestných činov, ktoré umožnia súdom spravodlivejšie posúdiť konkrétne prípady. Ako schválená trestná sadzba konkrétne ovplyvňuje jej prípad, vyplýva z napadnutého rozsudku prvostupňového súdu. Pritom sa nejedná len o samotné trestné sadzby, ale aj znenie obligatórnych znakov skutkových podstát s cieľom rozlíšiť konzumenta drogy od dealera. Ďalej uviedla, že v súčasnej právnej úprave v podmienkach Slovenskej republiky neexistuje žiadna právna úprava, ktorá by kvantitatívne vymedzovala minimálnu hranicu obvykle jednorazovej dávky a tým ani presnejšie určenie trestnosti ich neoprávneného prechovávaní. Trestný zákon, a ani iný právny predpis, žiadnym spôsobom nevymedzuje minimálne množstvo látok, ktoré sa vyžaduje na spáchanie trestného činu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi pre účely aplikácie § 171 ods. 1 Trestného zákona. Uvedené je preto ponechané na aplikačnú prax súdov, u ktorých dlhodobo pretrváva nejednotnosť, pokiaľ ide o stanovenie dolnej hranice množstva drogy, ktorá by mala zodpovedať jednej obvykle jednorazovej dávke. Dá sa konštatovať, že uvedený pojem je už v schválenej novele Trestného zákona z hľadiska právnej istoty a z hľadiska oblasti trestného práva jednoznačne zakotvený a vymedzený v Trestnom zákone, aby nespôsoboval aplikačné problémy v praxi. V ďalšej časti odvolania odcitovala niektoré časti predloženého návrhu na zmenu právnej kvalifikácie skutku, s ktorou sa však okresný súd nestotožnil, a v zmysle ktorého by bolo možné skutok právne kvalifikovať ako prečin nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona. Záverom uviedla, že v jej prospech je reálne preukázaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t. j. napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ktorú jej súd neuznal, keďže, ako uvádza v odôvodnení rozsudku, takúto činnosť nemal preukázanú v rámci či už súdneho alebo vyšetrovacieho spisu. V danej súvislosti predložila fotokópiu úradného záznamu z operatívneho oddelenia, odboru kriminálnej polície OR PZ v Brezne zo dňa 13. 09. 2023, sp. zn. ORPZ-BR-OKP-113-148/2023-EDUS, z ktorého vyplýva, že v kontakte s nimi uviedla informácie ku konkrétnej osobe, ktoré sa operatívnym preverovaním potvrdili a na základe ktorých došlo v uplynulých dňoch na OR PZ Brezno k realizovaniu prípadu a vznoseniu obvinenia konkrétnemu nielen konzumentovi, ale predovšetkým dealerovi drog, ku ktorému podala obsiahle informácie. Na základe uvedených skutočností preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby sám

podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol tak, že ju odsúdi v intenciách schválenej, zatiaľ však neúčinnej novely Trestného zákona, s prípadným nariadením prípadných obmedzení a povinností.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného odôvodnenia podaného odvolania, a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že uloží obžalovanej trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, teda vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Čo sa týka odvolania obžalovanej, to navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovanej v rámci verejného zasadnutia poukázal na vykonané dôkazy, okolnosti prípadu a osobu obžalovanej, z ktorých je zrejmé, že použitie § 39 Trestného zákona je zákonné. Požiadal, aby súd prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keďže je zrejmé, že obžalovaná napomáhala príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Potom by u nej nastala prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov považuje za neprimeraný, ktorý nespĺňa základný účel trestu, ktorým je účel výchovný. Tiež poukázal na schválenú novelu Trestného zákona, ktorá jednak upravuje trestné sadzby za drogové trestné činy a dôsledne rozlišuje medzi dílermi a konzumentmi. Navrhol preto, že krajský súd rozhodol v súlade s petítom podaného odvolania, teda aby zrušil výrok o treste a vec vrátil okresnému súdu, alternatívne aby sám rozhodol a uložil obžalovanej primeraný trest, pretože v súlade s prijatou novelou by jej za tento trestný čin hrozil trest odňatia slobody v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Čo sa týka odvolania okresného prokurátora, to navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že jej je to všetko veľmi ľúto, nechce celý život stráviť po väzniciach, nebude už páchať žiadnu trestnú činnosť. Asi potrebovala, aby jej bolo takto pohrožené a otvorili sa jej oči, mala dostatok času si všetko uvedomiť a podľa nej má na to, aby sa zmenila. Celé ju to všetko mrzí a čo sa týka ochranného liečenia, ktoré jej bolo uložené v rámci poslednej trestnej veci, to ešte stále vykonáva.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie okresného prokurátora a obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, pričom odvolanie obžalovanej dôvodné je.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu. Odvolanie okresného prokurátora, ako aj obžalovanej, bolo podané len proti výroku o treste, pričom obžalovaná na hlavnom pojednávaní spravila vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, preto ani krajský súd výrok o vine nepreskúmaval.

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 4 roky je neprimeraný. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný

pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. Ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a ku spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu krajský súd v prípade obžalovanej prihliadol na dve pohľadujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala, a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo mal krajský súd preukázané predloženým listinným dôkazom v rámci verejného zasadnutia. Krajský súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná spáchala opätovný zločin, sa však trestná sadzba trestu odňatia slobody upravovala v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, teda sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, ktorá tak po uvedenej úprave predstavuje 6 rokov 6 mesiacov. Krajský súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na okolnosti prípadu, keď obžalovaná prechovávala omamné látky len pre vlastnú potrebu, pomáhala orgánom činným v trestnom konaní pri odhaľovaní ďalšej drogovej trestnej činnosti, a najmä na skutočnosť, že po prijatej novele Trestného zákona, ktorá však ešte nenadobudla účinnosť, by jej za prejednávaný trestný čin hrozil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky, teda by ani nešlo o opätovne spáchaný zločin. Preto krajský súd dospel k záveru, že pri ukladaní trestu obžalovanej je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, a trest ešte mimoriadne znížiť aj nad rámec, ako to spravil okresný súd v napadnutom rozsudku, preto uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Takto uložený trest je potom postačujúci na ochranu spoločnosti, nápravu páchatel'a, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie, pričom dostatočne zabezpečí prevýchovu obžalovanej a zároveň takýto trest postihuje len obžalovanú. Taktiež trest spĺňa svoj výchovný účel a je uložený v súlade so zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin, krajský súd ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že odvolanie okresného prokurátora bolo v celom rozsahu nedôvodné, krajský súd ho v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.